

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot goedkeuring eener overeenkomst met den heer DAVID CROLL, betreffende de oprichting van eene reparatiewerf met dokgelegenheid te Tandjong Priok (haven van Batavia.)

I. Dat de exploitatie van een deel der havenwerken van Tandjong Priok, immers de oprichting van eene reparatiewerf met dokgelegenheid aldaar, aan de particuliere nijverheid in concessie wordt gegeven, hiermede kon men zich algemeen vereenigen. Werd derhalve de ter bekrachtiging aangeboden overeenkomst in hare hoofdstrekking goedgekeurd, toch meenden onderscheidene leden niet onopgemerkt te mogen laten, dat, indien tegenspoed wordt onderhouden, indien bij voorbeeld het nieuwe groote dok tijdens den duur der erfpacht voor verder gebruik ongeschikt mocht worden en dus de erfpachter verplicht zal zijn voor zijne rekening het ongeschikte dok door een dok van minstens gelijk lichtvermogen te vervangen, — de waarborgen, dat de overeenkomst wordt nageleefd, wel eens minder sterk zouden kunnen blijken. Ook waren er enkele leden, die aan vaste dokken wegens de daaraan verbondene duurzame voordeelen verreweg de voorkeur zouden gegeven hebben. Echter waren ook de leden, die zich in dezen geest uitlieten, geneigd hunne stem aan dit wetsontwerp te geven, omdat zij doordrongen waren van de noodzakelijkheid, dat eene dokgelegenheid te Tandjong Priok zoodra mogelijk tot stand kome.

II. De artikelen der overeenkomst leidden tot de volgende opmerkingen en vragen.

Art. 14, eerste lid bepaalt, dat de erfpachter verplicht is om aan alle orders voor rekening van den Staat of ten behoeve van oorlogsschepen van bevriende Mogendheden den voorrang te geven boven die van bijzondere personen en maatschappijen, » voor zoover hij daarin door schriftelijke overeenkomsten met derden niet verhinderd is. »

In het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer merkte men op, dat de verplichting in den aanhef dezer bepaling

opgelegd, weinig beteekenis heeft, omdat zij immers altijd door de schriftelijke overeenkomsten aan het slot bedoeld, illusoir zou kunnen worden gemaakt. De Regeering antwoordde, dat schriftelijke overeenkomsten geslucht zijn juist om te voorkomen, dat de erfpachter het recht op voorrang van de orders der Regeering illusoir zou kunnen maken. » Een beter middel om den voorrang te verzekeren », schreef vervolgens de Minister van Koloniën, » is den ondergeteekende niet bekend ».

Maar zou niet, werd gevraagd, een beter, zou niet een afdoend middel zijn, dergelijke overeenkomsten te verbieden?

In het gevoelen van sommigen, dat zulke overeenkomsten niet vooruit gesloten kunnen worden, werd door anderen niet gedeeld, die van oordeel waren, dat bij voorbeeld door maatschappijen, wier schepen geregeld de haven bezoeken, die overeenkomsten wel degelijk kunnen en zullen worden aangegaan.

Nog werd gevraagd, of deze schriftelijke overeenkomsten » une date certaine » moeten hebben.

Art. 20 draagt de beslissing aller geschillen, ter zake dezer overeenkomst ontstaande, aan scheidslieden op. Men begreep evenwel, dat onder deze arbitrage niet begrepen zijn die gevallen, waaromtrent de beslissing aan de Regeering is voorbehouden, zooals bij voorbeeld in de artt. 3 en volgende. Deze opvatting zou men gaarne door de Regeering bevestigd zien.

Art. 21, eerste lid. Waaruit blijkt de zekerheid, dat het » maatschappelijk kapitaal van ten minste f 400 000 » het bedrijfskapitaal is?

Vastgesteld 29 October 1890.

VAN PALLANDT VAN WAARDEN-
BURG EN NEERIJNEN.
MAGNÉE.
VAN GENNEP.
PRINS.
VAN ROLJEN.